

РЕШЕНИЕ

№ 1028

гр. София, 18.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 04.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9943** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.30в, ал.2 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя М. Т. П., срещу Заповед № ЮЗБ-0048/21.08.2020г. на А. Д. – главен инспектор в Главна дирекция „Надзор на пазара“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна. Твърди, че изводите в нея са погрешни, а установените факти не отговарят на действителното фактическо положение. Не оспорва, че дружеството е осъществило спрямо клиента Л. Г. доставка и монтаж на отделни и конкретно идентифицирани с параметри, производител и детайли, продукти, предназначени за влагане във вътрешни сградни отоплителни и климатични инсталации. Изпълнението на договорите /два/ било удостоверено с приемо-предавателен протокол от 14.09.2019г., подписан и от двете страни, след извършването на функционални комплексни проби. Предмет на договора не било изпълнение на цялостна отоплителна и климатична инсталация, тъй като клиентът не разполагал с проект за такава, както и с архитектурен проект за сградата. Отделните възли и агрегати били избрани лично от клиента. Проверката от контролните органи била извършена 1 година след монтирането им, поради което не можело да се твърди, че те са били доставени и монтирани без изискващата се маркировка и в този смисъл, че процесните стоки се

предлагат на пазара без СЕ маркировка. Отделно от това стоките са били във владението на клиента Л. Г., с когото дружеството се намирало в съдебен спор, който пък бил по повод заведен от Г. иск за разваляне на единия от двата сключени с жалбоподателя договора, тъй като не бил доволен от ефективността на отоплителната система, проектирана от самия него. Отделно от това термopомпата G., чието разпространение било временно спряно с процесната заповед, била изработена, доставена и монтирана с компресор D., както това е предвидено с договора между дружеството и клиента, докато контролните органи установили на място термopомпа G. с компресор C., каквато не била доставяна на клиента. Поради това намира, че с издаването на оспорената заповед ответникът е приложил неправилно материалния закон – тя била насочена срещу юридическо лице, което не е извършило деянието, описано в нея и в този смисъл липсвало извършено нарушение, за което да бъде приложена процесната принудителна административна мярка. Претендира присъждането на направените по делото разноски. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържа лично чрез управителя на дружеството и чрез адв.К., който представя списък на разноските.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, с оглед изричната разпоредба на чл.30в, ал.2 ЗТИП, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване, с оглед обстоятелството, че заповедта е връчена на оспорващия на 07.09.2020г. /известие за доставяне на л.54 по адм.д. № 9057/2020г./, а жалбата срещу нея е подадена директно в съда на 09.09.2020г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Разпоредбата на чл.30в, ал.1 ЗТИП предвижда, че органите за надзор на пазара предписват на производителя, на неговия упълномощен представител, на вносителя или на търговеца да спре временно разпространението и/или използването на продукти без маркировка за съответствие, без допълнителна маркировка, когато такава се изисква от наредбите по чл.7 от този закон и/или на наредбата по чл.21д, ал.1 от Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси, без декларация за съответствие или без техническо досие до извършване на оценяване и удостоверяване на съответствието им. Според ал.2 на с.р. предписанията по ал.1 се издават от председателя на ДАМТН или от оправомощени от него длъжностни лица.

В настоящия случай заповедта е издадена именно с правно основание чл.30в, ал.1 ЗТИП като с нея е разпоредено на жалбоподателя да спре временно разпространението на Термopомпа марка G. 10 AW, тъй като липсва нанесена маркировка за съответствие СЕ, на опаковката няма производител, не е обявен

произход, не е обявен вносител. Заповедта е издадена от инж. А. Д. – главен инспектор в Главна дирекция „Надзор на пазара“, Регионален отдел „Надзор на пазара“ - Югозападна България към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, на когото правомощията за това са предоставени със Заповед № А-333/08.07.2020г. на председателя на ДАМТН, т.8 от нея. Съответно оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните реквизити, предвидени в чл.59, ал.2 АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта - наименование на органа, който го издава; наименование на акта; адресат на акта; фактически и правни основания за издаване на акта; разпоредителна част; пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва; дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му.

При издаване на акта обаче, са допуснати нарушения на процесуалните правила, които са съществени, тъй като са довели до неправилно приложение на материалния закон.

От доказателствата по делото се установи, че проверката е извършена по повод жалба на потребителя Л. М. Г., адресирана до Комисията за защита на потребителите /л.14 и сл. по делото/. В жалбата се излага, че на 23.07.2019г. между него и оспорващото дружество е сключен договор за доставка и монтаж на термopомпа G. 10 AW, ведно с прилежащото оборудване. Потребителят изплатил сумата по договора, но при сключването му дружеството не му предоставило технически характеристики на термopомпата и цялата система. Такива били предоставени по електронна поща на 27.08.2019г. след негово поискване. Макар според приложения етикет компресорът на термopомпата да бил с клас А или А+, термopомпата не постигала температура по-висока от 20-21 градуса. Едва при настъпването на зимата потребителят установил, че доставената му термopомпа не притежава маркировка SE, не е инверторна /енергийно ефективна/ като най-вероятната причина затова била, че не е сертифицирана от дружеството и оттам му отказали предоставянето на доказателства за енергийна ефективност и декларация за съответствие. Въз връзка с това е направено искане за връщане на заплатените суми срещу получаване на продадената стока. Описани като приложения към жалбата са договор за доставка и монтаж на термopомпа; технически характеристики на компресора С.; снимка на температурата и енергиен етикет G. – С..

Видно от приложенияте по делото доказателства, между потребителя и оспорващото дружество на 23.07.2019г. е сключен договор за доставка и монтаж на детайли, възли и агрегати за отоплително климатична инсталация, съгласно приложени спецификации като в оборудването на котелно помещение и бойлер е предвидена термopомпа 1 брой „G. 10 AW“ с компресор D. /въздух – вода/ и с автоматика. Към този договор е сключен приемо-предавателен протокол от 14.09.2019г., удостоверяващ монтирането на термopомпата и други елементи като е отбелязано, че всичко работи нормално и договорът е изпълнен. Протоколът е подписан от представител на дружеството и от потребителя Л. Г.. Приета като доказателство по делото е и Декларация за съответствие на процесната термopомпа /л.34 по д.№ 9057/2020г./, както и снимки на уредите с маркировката върху тях.

Въз основа на препратената от КЗП жалба служители на ДАМТН са извършили

проверка на място в дома на потребителя, на 14.08.2020г. – близо година след като процесната термopомпа е била доставена и монтирана. Проверена е и термopомпа марка „G. 10 AW“, състояща се от външно тяло марка „G.“, вътрешно тяло, състоящо се от разпределително табло и два броя циркулационни помпи G.. Установено е, че компресорът, монтиран във външното тяло е марка C., модел ZH13KVT-PFJ, липсва нанесена маркировка за съответствие CE. Не е посочен производител, не е обявен произход, както и вносител. Резултатите от проверката, вкл. предоставените на проверяващите документи, сред които и договора от 23.07.2019г. и спецификацията към него, са описани в съставения констативен протокол № КАТ-02/20.08.2020г.

Тъй като продуктът /термopомпа/ попада в обхвата на Наредбата за съществените изисквания и оценяване съответствието на машините, приета на основание чл.7, ал.1 ЗТИП и се разпространява без маркировка CE, административният орган е приел, че са налице предпоставките за издаване на заповед по чл.30в, ал.1 ЗТИП, с която временно да се забрани на търговеца разпространението на продукта.

Целта на ЗТИП /чл.2/ е да създаде условия, които гарантират пускането на пазара и/или пускането в действие на продукти, които не застрашават живота и здравето на хората, безопасността на домашните животни, интересите на потребителите и опазването на околната среда и вещите, когато продуктите са правилно монтирани, поддържани и се използват по предназначение, както и да уеднакви съществените изисквания към продуктите със съществените изисквания, приети в Директивите на Европейския съюз от "Нов подход", и да осигури условия за взаимно признаване на резултатите от оценяване на съответствието и за интегриране в единния пазар на Европейския съюз; да гарантира пускането на пазара и/или пускането в действие на ПСЕ, които отговарят на изискванията за екопроектиране, с което да се създадат условия за устойчиво развитие чрез увеличаване на енергийната ефективност и нивото на защита на околната среда, както и за подобряване сигурността на енергоснабдяването. Тези цели се постигат чрез нормативно определяне на съществените изисквания към продуктите като се определят резултатите, които е необходимо да се постигнат, или рисковете, които трябва да се избегнат, за да се осигури защитата на живота и здравето на хората, безопасността на домашните животни, защитата на потребителите и опазването на околната среда и вещите /чл.6 ЗТИП/. Съгласно чл.7, ал.1 ЗТИП Министерският съвет приема съответните наредби, с които се определят: 1. продуктите или групите продукти, за които се определят съществените изисквания; 2. съществените изисквания към продуктите; 3. процедурите за оценяване на съответствието със съществените изисквания и начините на удостоверяване на съответствието; 4. необходимите документи и редът за получаване на разрешение за оценяване на съответствието, както и допълнителните специфични критерии към лицата, които оценяват съответствието, и задълженията им по процедурите за оценяване на съответствието; 5. правилата за нанасяне на маркировката за съответствие; 6. допълнителните задължения на производителите, вносителите и търговците, когато такива са определени в съответната директива на Европейския съюз от "Нов подход".

На основание чл.7, ал.1 ЗТИП е приета Наредба за съществените изисквания и оценяване съответствието на машините, обн. ДВ, бр.61/2008г. като процесната термopомпа, по арг. от чл.2, ал.2, попада в нейния обхват. Съгласно чл.10 от наредбата производителят или неговият упълномощен представител нанася CE маркировка върху машините съгласно Наредбата за маркировката за съответствие.

Маркировката "СЕ" се поставя в непосредствена близост до името на производителя или на неговия упълномощен представител чрез използване на същата технология. Според ал.5 на с.р. като несъответстваща маркировка се приема: 1. поставянето на маркировката "СЕ" по силата на наредбата на продукти, по отношение на които тя не се прилага; 2. липсата на маркировка "СЕ" и/или на ЕО декларация за съответствие за определена машина; 3. поставянето на определена машина на маркировка, която е различна от маркировката "СЕ" и която е забранена по силата на ал.4.

На основание чл.7, ал.1 ЗТИП е приета и Наредба за маркировката за съответствие, обн. ДВ, бр.69/2005г. Според чл.2, ал.1 от нея, маркировката за съответствие удостоверява, че продуктите съответстват на приложимите за тях изисквания, определени в наредбите по чл.7 ЗТИП, и че са били подложени на съответните процедури за оценяване на съответствието. В чл.4 и чл.5 от тази наредба са регламентирани условията към външния вид на маркировката, а в чл.6 се предвижда, че маркировката за съответствие се нанася върху продукта или върху неговата табела с данни, а когато това е невъзможно, маркировката за съответствие се нанася върху опаковката и върху съпровождащите продукта документи, ако съответната наредба изисква такава документация.

От показанията на свидетеля Д., служител на оспорващото дружество, се установи, че при всяка доставка на клиента се предоставя гаранционна карта, декларация за съответствие, инструкция за експлоатация. Така било и в конкретния случай като върху всеки отделен продукт имало поставена маркировка СЕ като продуктите са разопаковани на място при потребителя.

По отношение на поставянето на изискващата се маркировка върху процесната термопомпа бяха изслушани и показанията на свидетеля Ц. – управител на [фирма], от които се установи, че маркировка се поставя на две места – на опаковката и в документацията, която се предоставя на потребителя. Отделно от това свидетелства, че един месец след монтиране на термопомпата потребителят го е потърсил и лично той е посетил мястото. Още тогава констатирал, че етикетът с маркировката е частично откъснат.

Съдът кредитира тези показания като кореспондиращи си с останалите доказателства по делото, вкл. подкрепени от представеното писмо на ответника с изх.№ 81-00-1185-3/27.01.2021г., адресирано до оспорващото дружество /л.25 по делото/. Видно от него, при направената в склада на производителя проверка, вкл. снимки на процесната термопомпа, е установено, че продуктът, обект на заповедта, е с удостоверено съответствие.

Горното обуславя незаконосъобразност на оспорения акт като издаден в нарушение на чл.35 АПК – без преди това да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за правилното решаване на случая.

Видно от договора и приемо-предавателния протокол на потребителя е доставена и монтирана термопомпа марка „G. 10 AW“ с компресор „D.“.

На място от проверяващите е установена термопомпа „G.“ с компресор „C.“, какъвто страните, според доказателствата по делото, не са се договаряли да бъде доставян и монтиран от дружеството.

На следващо място клиентът е подписал приемо-предавателен протокол, удостоверяващ, че всичко работи нормално и договорът е изпълнен.

Кога, как и при какви обстоятелства термопомпата се е оказала с компресор „C.“ от доказателства по делото не може да се установи. С оглед приетите по делото

доказателства следва да се приеме, че оспорващото дружество е доставило термопомпа, различна по вид от тази, чието разпространение временно е спряно с оспорения акт. Следователно не може да бъде прието за безспорно, че устройството, доставено от жалбоподателя е било без изискващата се маркировка за съответствие към момента на доставяне, както твърди потребителят.

Отделно от посоченото, процесната термопомпа е била доставена и монтирана към 14.09.2019г. Проверката на контролните органи е извършена на 14.08.2020г. Поради това установеното към датата на проверката не може да бъде прието за съществуващо към датата на доставката и монтажа на процесната термопомпа.

Макар и да е извършил проверка на място и да е установил част от релевантните към спора факти, ответникът не е извършил самостоятелна оценка на доказателствата, в нарушение на чл.36, ал.3 АПК. В нарушение на чл.36, ал.1 АПК не е извършил проверка при търговеца и производителя относно процесната стока. Не е дал възможност на оспорващия да изрази становище по жалбата и да представи относими доказателства, в съответствие с разпоредбата на чл.34, ал.1 АПК, с което е нарушил правото му на защита и на собствено основание е възпрепятствал събирането на относимите доказателства в административното производство. Всички тези нарушения са довели до издаване на акта в нарушение на чл.35 АПК – без да са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на случая, което процесуално нарушение е съществено тъй като се е отразило върху преценката на органа по приложението на материалния закон. В случай, че беше изпълнил процесуалните си задължения ответникът би установил обстоятелствата, станали му известни след издаване на акта, а именно, че процесната стока - термопомпа „G. 10 AW“ е със стикери с нанесени технически данни, енергийни показатели и нанесена СЕ маркировка, т.е. е с удостоверено съответствие, видно от негово писмо изх.№ 81-00-1185-3/27.02.2021г. и не са били налице основания за прилагане на разпоредбата на чл.30в, ал.1 ЗТИП.

По изложените съображения съдът намери оспорената заповед за незаконосъобразен административен акт – издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му, поради което той ще следва да бъде отменен.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват направените разноски по производството. такива са доказани в общ размер на 550 лева, от които 50 лева за внесена държавна такса по оспорването и 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 02.09.2020г. /л.12 /гръб/ по адм.д. № 9057/2020г./.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], представлявано от управителя М. Т. П., Заповед № ЮЗБ-0048/21.08.2020г. на А. Д. – главен инспектор в Главна дирекция „Надзор на пазара“ при Държавна агенция за метрологичен и

технически надзор.

ОСЪЖДА Държавната агенция за метрологичен и технически надзор да заплати на [фирма], сумата в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: